

POESIA DIVINA

De Klank van Da Vinci

Festival van Vlaanderen Kempen organiseert samen met het Poëziecentrum en CC 't Schaliken de derde editie van Poesia Divina. Negen dichters schreven een nieuwe psalm uitgaande van het motto *De Klank van Da Vinci*. De gezongen gebeden - één voor elke stad waar het festival neerstrijkt – kan u lezen in dit programmaboek. Aan het einde van het festival kan u alles ook beluisteren, voorgedragen door de dichters, in de filmpjes op www.musica-divina.be. Maar u kan ze ook allemaal komen beluisteren tijdens Poesia Divina Live.

De dichters

Delphine Lecompte

Bart Stouten

Paul Demets

Charles Ducal

Gaea Schoeters

Maarten Inghels

Moya De Feyter

Lisette Ma Neza

Els Moors

Poesia Divina LIVE

Zaterdag 28 september - 17:00

Sint-Catharinakerk

Herentals

Delphine Lecompte

Psalm voor de bedeesde zeepzieder

Gelukkig de mens die de bedeesde zeepzieder mag tegenkomen
Hij is als een okapi, als een samowar, als een caravan, als apenverdriet
Hij is elegant, nuttig, een schuilplaats, en een onderdak
Eerst zag ik hem in een annunciatie van Da Vinci, ik had uiteraard enkel oog voor de engel
Later zag ik hem op mijn televisiescherm, hij droeg een uitdagend fuchsia hemd.

Nog later ontfermde hij zich over mij in de geblokkeerde lift van een struisvogelkwekerij
Bedankt, God, om dit magnifieke wezen rond te laten lopen in mijn ellendige leven
Nu moet ik wel zeggen dat er een haar in de boter zit: sinds gisteren
Is de bedeesde zeepzieder boos op mij, omdat ik zijn moeder in een gedicht
Heb aangevallen met een bijl, er schuilt toch geen kwaad in een gedicht
Niemand sterft van een slag met een bijl in een gedicht, kon het maar zo gemakkelijk zijn.

Sorry, God, ik ben niet echt moordzuchtig
Van mij mag iedereen blijven leven, behalve de twee verdorven sponzenverkopers
Die de analfabetische jongenshoer hebben gepenetreerd met een teckel op wiertjes
Op het dak van de honingfabriek, nadat hij naïëfweg zijn picknickmand met hen had
gedeeld
Het was de wreedste middag van zijn leven, en sindsdien is hij zijn naam vergeten
Of heeft hij geen naam meer nodig.

U hebt een naam, God, Uw naam is God
Bovendien gaf U ook namen aan de vreemde schepselen die U schiep:
De schijfkwal, de heremietkreeft, het nijlpaard, de civetkat, de vioolspin, het wrattenzwijn
Ik zal nooit genoeg krijgen van Uw schepselen en Uw woorden
Maar doe me een plezier, God dear, geef me de bedeesde zeepzieder op een plateau,
In een korenveld, in de camionette van een schizofrene taxidermist, in een duikboot,
In hotel Le Chien Vert, in een filmwoestijn, in Helsinki, eender waar
Geef, geef, geef.

Maarten Inghels

De uitvinding van het lichaam

Voor de uitvinding van het lichaam bewoog niemand.
We zwommen ook niet, of wiegden zacht als zeewier.
We groeiden aan als steenkoraal.

Een buitenbeentje kroop aan wal en werd een voorbeeld.
Wat eerst krom was, liep uiteindelijk recht.
Een bos van benen besloot een dorp te beginnen.

Het waren zonderlingen die over het wiel gingen zingen
terwijl getemde lijven geurden naar vergeten vuren, verveling
beet aan onze tenen.

We vlooiden liederlijke lichamen
en verzonnen een vorm van schaamte, vervolgens oorlog.
Lawaaierige rook rond onze oren.

Bouwden doolhoven om ons
zoek te maken. In de hoeken
hopen de herinneringen als vuilnis op.

Gaea Schoeters

Geloofd
Geloofd
Geloofd
Zijt gij
Ik heb het nooit geloofd
Dat gij
Dat wij
Dat ik in u
Dat dit
En dit
En dit

Waar allen dachten
Dat ik had geschetst
De mens als maat
Van alle dingen
Wilde ik slechts
Dit beeld bezingen
Een menselijke ster
Bijeengehouden
Door een speld
Van bruto verlangen

In u geprikt
Als een dood dier
Armen wijd
Benen gespreid
Geen liefde
Voor altijd
Maar wel
Volmaakt

In 't nu
In dit moment
Dit bewegen
Dit zijn
Van mij
In u

Uw lof
Wilde ik zingen
Niet eens
Om wie gij zijt
Maar om wat ik
In u kon vinden
Een glimp van
Eeuwigheid

Verstild
Gestopt
In dit moment
—   Geschapen door bewegen —
Geen zoeken meer
Enkel nog vinden
Van onverhoopt geluk
Volmaakt volledig
Ongrijpbaar
Onzichtbaar
Gebald in u
—   Eén oogopslag lang
Tussen twee slagen
Van mijn hart —
Zijn wie ik ben
Eén en ondeelbaar
Voor ik opnieuw
Versplinter
Tot kruimels mens

Ik heb het nooit geloofd

Dat gij

Dat wij

Dat ik in u

Dat dit

En dit

En dit

Dat wij

Elkaar

Tot daar

En dan

En nog

Nog even

Eén kort moment

Het eeuwige

Beleven

Geloofd

Geloofd

Geloofd

Zijt gij

Gij toonde mij

De god in mij

De zot in mij

Gij tilde mij

Mezelf

Voorbij

Bart Stouten

BRUG OVER DE LIEFDE voor Lisa en Leonardo

Voor de uitvinding van het lichaam bewoog niemand.

Leonardo, maak mijn lichaam
tot het middelpunt van een heelal.
Ik strek mijn armen uit naar je,
mijn leven raakt de cirkel
van jouw eeuwigheid.

Jij, mijn vijgenboom.
Ik, jaloerse ouderdom.
Hoe verschraalt mijn lichaam
zonder jouw sappige vruchten.
Ik buig en breek wanneer ik aan je denk.

Stenig me niet. Een bange wezel ben ik,
gevlucht in een storm van verloren vrijheid,
doordrenkt van liefdes balsamico.
Aaibare spin kruipt door de druiventros.
Ach tijd, die alles verslindt.

Lisa, jij, door zedigheit betoverde frivoliteit,
ontsluier het geheim achter de glimlach
die je beroemd maakte.
Overwint Amor alles?
Achter een pigment dat personae verbergt.

De spin rooft haar vliegen, wordt samen
met de druiven geplet. De wingerd
verwelkt. Mijn leven helt over.
Wijn vloeit als een stroom van bloed
naar de duisternis: daar leef jij.

Leonardo, voor jou sta ik naakt,
als een kind dat reikt naar de anjer
van de Lisa, madonna die me genezen zal
van moederliefde. Een donkere schim
glijdt binnen in ons huis.

Kijk hoe deze oester zich opent
in de stilte van de volle maan.
De wind wil niet luisteren.
Vaag gebrul
van ongeboren leven.

Lisa, jij zwangere vrouw
of hoer of man-in-travestie, verstop je
verdriet tussen de snaren van een luitist,
neem me mee naar de ezel van Leonardo.
Hij alleen weet wie je bent.

Leeuwen, luipaarden, panters, tijgers,
wreedheid op de rug van een prooi.
Alle dieren zijn jagers. Alle wrede liefdes
genadeloos. Alle schilderijen verdwaalde angst
die schoonheid wil worden.

Leonardo, jij manke leeuw,
vergezel me tot bij Dürer en Rembrandt.
Zonder water, diep in de woestijn
van het kunstenaar-zijn:
daar vind ik jouw verraderlijke hemel.

Een kerkdief heft zijn handen
in het teken van de vijg.
Obscene gebaren,
je Bestiarium bulkt ervan.
De rietstengel blijft stoer overeind.

Wind jaagt bladeren uit een tekening.
Kaarslicht dooft, daar is de morgen.
Je storm ging liggen in vreemde contreien.
Kijk naar de overkant van de straat, Lisa.
Kijk naar het huis van Leonardo.

Zie hoe hij je schildert,
jij die naar hem glimlacht voor je raam.
De zon valt op zijn lippen, heel even.
Nooit weken ze voor je hart.
Wijken bij het prevelen van je naam.

Lisa del Giacondo. Bellissima giornata.
Dan wijkt de zon. Donna timida.
Rijke Florentijnse vrouw, treed terug,
sluit een gordijn, vien dietro a me
en kleed je uit.

Een wolk simuleert de nacht.
Leonardo, trek alles in twijfel.
Een man versmelt met een vrouw.
Mysterie achter de sluier van rouw
die straks opnieuw de maan vervaagt.

Lisa, ik weet wanneer je zal sterven.
Op een julidag in de zestiende eeuw.
Je stoet zal door Firenze trekken,
de wereld stilstaan bij het verlies.
De aarde van een klooster zal je bedekken.

Jij, Leonardo, geef me dan de moed
om te drijven op middernachtelijk water.
Ik wil leven in haar laatste licht.
Onder heldere sterren wil ik zingen
voor een nieuwe eeuw. Zoals jij.

Meer dan tijd heb ik niet nodig, Leonardo.
Om zoals jij de oever te bereiken
van mijn wedergeboorte. En daarom:
Lisa, blijf bij me.
Jij vrouw die het Louvre doet blozen.

Charles Ducal

TWEE PSALMEN VAN LEONARDO

-1-

Heer,

het wordt donker, het einde nadert.
Als ik ontwaak lig ik neergegoot, vleugellam.
Ik vlucht de straat op en zie in mijn schaduw
de vreemde die mij betrappen zal.

Ik heb te lang de kou in mij opgeslagen
om in dit lauwe gedrang nog smeltbaar te zijn.
De schetsen die ik gemaakt heb van het zeer lage
heb ik verborgen onder uw aanschijn

dat mij werd opgedragen en nooit is voltooid,
een god zonder ogen die van de ezel mij aankijkt,
die mij één keer verheven heeft boven de velen
en daarna in honderd vellen heeft uitgestrooid:

dromen die ik ontwierp om op te stijgen
naar uw groene weiden, een wapen om de dood
die ik vrees onverschillig te maken en tot slot
deze viool om uw afwezige stem aan te raken

en die de viola da vinci moet heten,
een instrument van zo nederige klank
dat hij, door een kinderhand aangestreeken,
het lage in ons vergeven kan.

-2-

Heer,

vervloek dit oude wijf dat in mijn hand
mijn dood leest over vijfhonderd jaar
en in verrukking opsomt wat mij overleeft,

de mogelijkheden die ik heb ontworpen,
die macht en massa zullen worden,
de twee drie doeken die mij zijn gelukt,

vervloek het ronken dat zij mij laat horen,
de roem uit eeuwen verre monden
voor wie slechts om één lente nog verzoekt.

Want nu, heer, oud en ziek, zie ik
hoe zij mij aankijkt van het doek,
jong en hooghartig, met die afwezige glimlach

en die blik, die anderen een raadsel is,
en mij onsterfelijk verzekert
hoe dood de schepper is.

Moya De Feyter

OH MENS OH PRETMACHINE

I

ik zou graag iets moois beschrijven
het loof, de kleur van de regen, het dijbeen van mijn lief
de juiste penseelstreek op het juiste moment, de geur van een boekenwinkel
het silhouet van een circusartiest, nieuwe bessen aan oude takken
heuvelrijen, vioolsonates, hoe we dan wel moeten leven
maar niets is zichtbaar zonder licht

waar is het licht

onze wervels zouden ons vooruit duwen
op weg naar niets in het bijzonder maar tenminste toch vooruit
pulserend, stotend, opgeladen

wij zouden vliegen
vliegend zouden we zingen
zingend naar de waarheid zoeken
aan de einder, onder het water, voorbij de taaie grenzen
maar ze bleek diep in slaap, het gezicht grotesk
ziek in de schouders, wratten van afschuw, vernederd en moe

waar was het licht

de engelen zijn dronken
de zonen bange vaders
de redder redt niet meer
nu vanuit alle spiegels handen naar kelen reiken
om duwend door aders te dringen

omdat wij mensen tombes zijn vol dode dieren en wegwerpdromen
zullen we voor altijd dansen in de richting van het brekend glas

kom, zegt de aarde, verdrink met mij in jou
ik zal zacht en vochtig wachten
tot wij vergaan in ons

II

paniek is een logge pyjama in een wereld waar je niet wakker wil worden
op dagen waarvan de huid bochtig over de uren ligt
altijd klaar om weg te sluipen

we huilen, laat ons binnen, snijd de angst uit ons
kijk naar dit gezicht, het wringt, het kantelt, knelt
het heeft inderdaad niets te vertellen
we hebben tongen maar ze werken niet
niets werkt als het niet wordt aangezet
net als de bomen branden we zwart van binnenuit

wij kunnen spotten, verwensen, kleineren en vernielen
met een kop dure koffie in de hand

wij zijn indringers die niet loslaten
hopen vlees, richtingloos schuifelend
in afwachting van een echte gebeurtenis, een echt mens, een echte ochtend
zonder licht kun je jaren wachten tot de nacht afloopt

waar is het licht

wie wil nu nog onder onze vleugels slapen
wiens beenderen mogen we sussen
wiegen in een kleine, warme, waterige hand

is het licht dan in de liefde die van ons deze bange hazen maakt
of in de kunst die we aan de kassa gaven, of in het gras dat
onder onze voeten naar adem hapt

als wij beginnen te lopen, komen we nooit meer terug

III

wees stil voor de mens die denkt dat hij goed is
onder golven bedolven, door glitter verstikt
wachtend tot het vuurwerk knalt

heerlijk zij de schade
heerlijk zij het licht

waar is het licht

het heeft geen zin om dode vogels vrij te laten
wij zijn een ziekte voor de aarde
de aarde zwijgt
nooit raken wij weer ingekleurd

stelt het gerust dat iedereen het na verloop van tijd
zonder hartslag moet stellen, of zullen we
ook na de dood nog schreeuwen
moeder, vader, aarde

waar is het licht

Lisette Ma Neza

Erfelijkheid

eerst de menstruatiekrampen
het *ovuleren*
dan eb dan vloed

- - > de

vrucht   baar   heid

het doorbreken van de denkbeeldige vlies
het vallen van de muur
de grenzen verleggen
eerst het bespreken
vastzetten

de koloniale conferentie van Berlijn
eerst de eerste dan de tweede

wereldoorlog

een hymne aan de liefde zingen
de maagdelijkheid voorbijgaan
dan weer terug in je cocon, zo klein als een vrouw zijn
het samensmelten van de normen en waarden
de cellen
het huwelijk, corrigerende tikjes, het trekken aan de oren de slippers
de gordels, de takken
de witte kinderen die het niet snappen

in embryo houding huilende geluiden maken
blijten bij de geboorte
de opvoeding

blijven hangen
aan de romper van je moeder
niet uit haar baarmoeder willen komen

de onze vader

schiet

gebedjes
de tien verboden
(twintig) omdat we Afrikanen zijn

dat de meisjes hun eigen mannetjes moeten staan
overgelaten
zoals de jongens (aan hun mannelijkheid)

een altaar vol met oorlogskinderen, het gejammer van het uitgestorven kerkkoor

de AZC's
het regenen op de luchthaven

het doorspoelen van je moedertaal, het rotterdam vietnam hiroshima zijn
de damascus moedervlekken, op de heuvels van kigali over lijken heen lopen

geen hutu noch een tutsi te zijn

in de naam van de dochter

schrikken van de littekens op een plek tussen-in haar borsten
haar huid niet aan durven aanraken
niet durven vragen of we na het eten nog buiten mogen spelen
niet te veel vragen
niets zeggen tijdens het avondeten

dat papa's nekvel haar soelaas is

religie

hoe ze in elkaar *zitzakt*
met d'r kroeshaar op zijn schouderblad
het vervormen, van haar gelaat

mama
uit je tepels druipt het laatste leven
uit je tepels druipt verdriet
uit je tepels druipen trauma's

mama, is het niet
niet uitmelken
niet jezelf

aan mij

opmaken

ik troost de Schepper terwijl zij mij tussen haar benen vastklemt
zowel haar lichaam als haar zijn reden aan mij geeft
dat ik haar zijn erf, overneem
het hele gezin

vervormd in een vluchteling

(een moeder blijft je moeder, blijft je moeder, blijft je moeder)

het doodgaan van de mannen
de soldaten eerst hun vlees dan zelfs
de ribben niets
dat overblijft

in de naam van

mijn DNA

wordt ook mijn moeder
ook mijn vader
ook mijn *broertjezusje*
een oorlogskind
wordt ook het kroeshaar
mijn huidskleur wordt ook het rouwen

wie ik ben

in de naam van

mijn DNA

wordt ook de hoofdstad ook het huilen
ook het breken van de stemmen van mijn voorouders
de
Oost-Afrikaanse koosnaampjes, het kinyarwanda

ik bewaar de tranen van mama's huilen in de kuiltjes van mijn wangen
zo wordt ook heimwee iets van mij

ik zeg geef maar geef maar geef het allemaal aan mij
dat is familie
dat is delen
dat is samen

wordt ook het levend zijn, jezelf begraven
wordt ook het opgraven
worden ook ooms en tantes ineens teruggevonden

geef maar geef maar geef maar
wordt ook de oorlog iets
van mij

Els Moors

Psalm in de dichtkunst kan ik alles wat maar mogelijk is

(vrij naar de brief van Leonardo Da Vinci (±1481) aan Lodovico Sforza, de hertog van Milaan: vertaling van de oorspronkelijke tekst door Charles Nicholls in 'Leonardo Da Vinci, Een biografie')

wanneer het ook maar gelegen komt zal ik alles
met genoegen metterdaad demonstreren mijn geheimen

openbaren zonder iemand afbreuk te doen het ontwerp
en de werking van de bestaande werktuigen heb ik bekeken

en bestudeerd maar zij verschillen in niets van de algemeen
gebruikelijke en ik heb methoden voor het vervaardigen van

buitengewone lichte en sterke bruggen gemakkelijk
te vervoeren of je mij nu achtervolgt of uit de weg gaat

en verder andere die solider zijn en niet te verwoesten
door vuur of geweld en gemaakt uit het duurzame materiaal

van het verlangen naar en de wanhoop om jouw schoonheid
die vergankelijk is de ademende zachtheid van jouw huid

en ik weet dat als jouw hart belegerd wordt, hoe jouw tranen
gestelpt moeten worden en hoe allerlei tegemoetkomingen

voorzichtige woorden stormladders en overige voor dit doel
geschikte zaken vervaardigd moeten worden en is jouw

belegerde lichaam niet met deze beschietingen klein
te krijgen vanwege de hoogte van de oevers van het

verdriet of de sterke ligging van jouw eenzame bestaan
dan heb ik methoden om elk fort of elk bolwerk

te vernietigen ook al zijn deze op de harde rots van jouw
ongeloof gebouwd ook heb ik diverse kanonnen zeer

makkelijk te vervoeren die de allerzoetste
liefdesverklaringen wegslingeren zodat het wel

een hagelstorm lijkt en de muziek die ermee gepaard
gaat zal grote angst bij de vijand teweeg brengen en

mijn woorden zullen grote verliezen en verwarring
veroorzaken -ik heb methode's om geluidloos

ondergrondse tunnels en geheime kronkelgangen
te maken om zo jouw ziel te bereiken en zelfs zo

nodig onder een gracht of een rivier van al 's werelds
tranen door te graven ik zal gepantserde gedachten

maken bestand tegen elke aanval die met hun
geschut door de rijen van de vijand heen breken en

die door geen mens hoe machtig ook tegengehouden
kunnen worden en daarachter kunnen alle mensen die

net als ik volgens de waarheid van het geluk willen
beminnen, volgen, geheel ongedeerd en zonder

tegenstand te ondervinden ik zal kanonnen
en mortieren en licht geschut maken mooi en bruikbaar

van constructie en heel anders dan het gebruikelijke
type en als deze beschietingen in naam van mijn liefde

niets blijken uit te halen zal ik katapulten, blijden, voetangels
en andere buitengewoon doelmatige toestellen

ontwerpen die niet gebruikelijk zijn en als de strijd
op zee plaatsvindt dan heb ik allerlei uiterst geschikte

aanvals- en verdedigingswerktuigen en vaartuigen
die bestand zijn tegen de zware beschietingen buskruit

rookmiddelen: kortom deze woelige tijden die jou
liefste voor altijd van mijn liefde willen scheiden

Paul Demets

Incarnaat

Huid, je hindert me niet, al ben je mijn buitengrens.
Je zindert als ik die aanraak van een andere mens.
Samen liggen we te glanzen. Als ik je indruk,

veer je terug, alsof je je verweren moet. Je hebt
lippen, huid, die mij van andere doen proeven.
Je hebt oorschelpen die mij de tijd laten afluisteren.

Handen heb je, een kom rondom ons, een schaal
waarop we de kamer wegen. Je bent een vreemde,
huid, tegen de huid van een vreemde. En slapen we,

dan stroomt onze bloedsomloop toch in een ruisend
samen. Ontwaak ik, heb ik bloed in mijn handen,
kloppen de aders onder je, huid, maak je op het kussen

een schurend geluid. Ik kijk naar een rug die mij alles
zwijgend vertelt. Huid, je hindert me niet.
Bij elke aanraking ben ik in een vreemde verveld.

In de schilderkunst bedoelt men met 'incarnaat' de weergave van de huid op het doek. In het Kerklating betekent incarnatus 'vleesgeworden'.

Leonardo da Vinci had een bijzondere fascinatie voor de anatomie van het menselijk lichaam en dus ook voor de weergave van huid op zijn schilderijen.

EXPERIMENT/ILLEGITIME
KUNST/THEATER/JAZZ/ACROBATIE
KLASSIEKE MUZIEK/POEZIE
DESIGN/FOTOGRAFIE/DANS
OUDE MUZIEK/LITERATUUR
OPERA/ARCHITECTUUR/
FILOSOFIE/FILMMUZIEK/
GESCHIEDENIS/ERFGOED/GELUK
HEDENDAAGSE MUZIEK/FESTIVAL
POLITIEK/ECONOMIE/WORLDBANK
PERFORMANCE/SOCIOLOGIE
CHANSON/SOUNDSCAPE

Klara. Blijf verwonderd.

AMUZ

CONCERTSEIZOEN

19 | 20

I FAGIOLINI
IL GARDELLINO
AMANDINE BEYER & GLI INCOGNITI
COLLEGIUM VOCALE GENT
STILE ANTICO
LES ARTS FLORISSANTS
TIBURTINA ENSEMBLE

**INFO & TICKETS:
WWW.AMUZ.BE**

FESTIVAL
VAN
VLAANDEREN

Vlaanderen
verbeelding.waer

| amuzantwerpen

HET NIEUWS UIT DE KEMPEN EN MECHELEN

rtv

altijd op scherp

 www.rtv.be

 [rtvvandaag](https://www.facebook.com/rtvvandaag)

 [@rtv_vandaag](https://twitter.com/rtv_vandaag)

't Pact zorgt voor muziek in de Kempen

za 5 okt 2019

Symfonieorkest Vlaanderen

o.l.v. Kristiina Poska met Pieter

Wispelwey (cello) & Lorenzo Gatto (viool)

Dubbel Brahms

20 uur – cc Zwaneberg

Heist-op-den-Berg

www.zwaneberg.be

zo 22 mrt 2020

Vitaly Pisarenko & Henry

Kramer

Bizet, Barber, Schubert

11 uur – Foyer Schouwburg Rex

Mol

www.getouw.be

wo 25 mrt 2020

Ataneres Ensemble

Strings in the house

20.15 uur – cc de Werft – Geel

www.dewerft.be

za 2 mei 2020

Ratas del viejo Mundo

Rions Noir

20.15 uur – Begijnhofkerk

Turnhout

www.warande.be

vr 5 juni 2020

Eliane Rodrigues, Nina

Smeets-Rodrigues, Carlo

Willems en Koen Wilmaers

The Bernstein & Gershwin

Connection

20 uur – cc 't Schaliken – Herentals

www.schaliken.be

Provincie
Antwerpen

● DE WARANDE

COLOFON

ALGEMENE COÖRDINATIE EN ORGANISATIE

Festival van Vlaanderen Kempen vzw
met dank aan sponsor IOK
en mediasponsor Klara

ORGANISATIE

Dr. Jelle Dierickx
directeur
Michaela Defever
marketing & PR
Loes Habraken
productie
Ingken Grosse
zakelijk medewerker

RAAD VAN BESTUUR

Marc De Geyter
voorzitter
Kris Vreys
ondervoorzitter
Ludo Kools
secretaris
Greet De Clerck
Bart De Nijn
François Mylle
Annemarie Peeters
Michel Oliebos
Annick Schramme
Björn Siffer

SAMENSTELLING EN REDACTIE

Jelle Dierickx
Michaela Defever
Loes Habraken

ONTWERP EN CAMPAGNEBEELDEN

www.emilielauwers.be

© FOTO'S

Capella de la Torre © Andreas Greiner-Napp
Currende © Paul De Smet
So el ençina © Sarah Ridy, Eduardo Hernandez
Perez, Kshitij Saxena
VocaMe © Severin Schweiger
Doulce Mémoire © Laurent Geneix
Ratas del viejo mundo © Thomas Vandecasteele
Constantinople © Paolo A. Santos
RedHerring © M. De Decker
Locaties © Stef Boey, Bernard Van Velsen,
Alidoor Dellafaille & Tijn Vereenoghe
Andere zie redactie

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Jelle Dierickx
Festival van Vlaanderen Mechelen/Kempen vzw
Zoutwerf 5
2800 Mechelen

EUROPEAN FESTIVAL ASSOCIATION

Het Festival van Vlaanderen Mechelen maakt deel
uit van de koepel Festival van Vlaanderen en is
lid van de European Festival Association en de
International Society for Contemporary Music.

Programma onder voorbehoud van wijzigingen.

CONTACT

Festival van Vlaanderen Kempen vzw

Zoutwerf 5, 2800 Mechelen
T +32 (0)15 26 23 41
kempen@festival.be

www.musica-divina.be

SUBSIDIENTEN

MET DE STEUN VAN

De steden Geel, Hoogstraten, Lier, Mol, Herentals en Turnhout en de gemeenten Westerlo, Heist-op-den-Berg en Scherpenheuvel, de abdijen van Postel, Averbode en Tongerlo, en de kerkfabrieken en de toerismediendiensten van de betrokken steden en gemeenten.

POESIA DIVINA

SPONSORS

PARTNERS

